

Mag sein, dass sich meine Erinnerungen vermischen, sicher habe ich irgendwann einmal mit Anne im Winter einen Berg bestiegen, aber das muss länger zurückliegen als nur eine Nacht und einen Nachmittag. Es passt zu den übrigen sinnlosen Bildern. Was soll ich in meiner Lage mit der Außenansicht einer bayrischen Apotheke anfangen, in der ich vor fünfzehn Jahren eine Zahnbürste erworben habe? Was will die junge, schwarzweiße Katze, der mein Grundschullehrer vor den Augen der Klasse einen Tritt versetzt? Birgt die Erinnerung an ein unleserlich beschildertes Stück Autobahn irgendeinen latenten Sinn, den ich nur nicht mehr entschlüsseln kann? Vielleicht zieht längst mein Leben in einer geordneten und cineastisch wertvollen Darstellung an mir vorbei, aber ich bin intellektuell nicht mehr in der Lage, dem Film zu folgen.

Es hätte schlimmer kommen können. Immerhin habe ich nicht versucht, meinen Proviant mit der nicht vorhandenen Anne zu teilen. Das wäre umso schwieriger gewesen, als die vier tschechischen Kekscriegel in ihren Jackentaschen steckten, nicht in meinen. Nein, hier geraten mir zwei Gedanken durcheinander, was unter diesen Umständen vermutlich normal ist und niemanden weiter beunruhigen muss. Ich muss nur die richtigen von den falschen Gedanken trennen wie die Schneeflocken von den Federn. Annes Jackentaschen sind jetzt meine Jackentaschen. Sie mögen unzugänglich sein – ich werde dem Hersteller später meine Überlegungen zu Reißverschlüssen mitteilen müssen – aber es sind meine Jackentaschen und meine Kekscriegel. Ich muss sie mit niemandem teilen.

Možná, že se mi mé vzpomínky pletou, **ale** jistojistě jsem s Anne kdysi v zimě lezla na jakousi horu, **ale** to je již déle než jen jednu noc a jedno odpoledne. **Odpovídá to těm nesmyslným obrazům.** Co mám teď v mojí situaci dělat s pohledem na bavorskou lékárnu, kde jsem si před patnácti lety koupila zubní kartáček? Co chce to černobílé kotě, které nakopl můj učitel před zrakou celé třídy? Je v této vzpomínce na nečitelně označený kousek dálnice skrytý nějaký význam, který už nedokážu rozluštit? **Možná mě můj život už dávno předhání jako by byl předem nafilmovaný, ale už nejsem schopná se na film dívat s rozumem.**

Mohlo to být horší. Přinejmenším jsem se nezkusila podělit o proviant s Anne, **kteřá tam nebyla.** **To by bylo těžší než ty čtyři české sušenky, které byly v její kapse a ne v té mojí.** Ne, tady se mi pletou dvě myšlenky, což je za těchto okolností pravděpodobně normální a nikoho to nemusí znepokojovat. Jen musím oddělit ty správné myšlenky od těch špatných jako sněhové vločky od ptačích per. Kapsy Anne jsou teď moje kapsy. **Mohou být zavřené** – později budu muset výrobci říct o mém zvažování zipů – ale **to jsou (fsp)** moje kapsy a moje sušenky. Nemusím se o ně s nikým dělit.

OTÁZKA: Zajímalo by mě, zda čte překladatel před překládáním beletrie opravdu celé dílo v originále, nebo postupuje po částech?